

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1928 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om tillägg till 5 § i lagen den 17 oktober 1900 om straffregister.

Genom en den 9 mars 1928 dagteknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 151, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om tillägg till 5 § i lagen den 17 oktober 1900 (nr 82 s. 1) om straffregister.

Härigenom förordnas, att till 5 § i lagen den 17 oktober 1900 om straffregister, vilket lagrum senast ändrats genom lag den 22 april 1927 (nr 113), skall fogas ett sjätte stycke av följande lydelse:

Har någon, om vars frigivning eller utskrivning från annan anstalt än vårdanstalt för förminskat tillräkneliga förbrytare anteckning skall göras eller uppgift lämnas enligt denna paragraf, under vistelsen å anstalten av dess läkare funnits lida av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan rubbning av själsverksamheten, skall upplysning därom meddelas i anteckningen eller uppgiften.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1928.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till de vid propositionen fogade protokollen.

Enligt 5 § i lagen om straffregister åligger det fängvårdsstyrelsen att låta *Propositionen.* göra anteckning i registret om frigivning efter utstånden bestraffning och om villkorlig frigivning från allmän straffanstalt av där intagen person.

Om frigivning eller utskrivning från militärhäkte, allmän uppfostringsanstalt, tvångsarbetsanstalt, vårdanstalt för förminskat tillräkneliga förbrytare samt interneringsanstalt för återfallsförbrytare skall enligt samma paragraf uppgift till registret lämnas av befälhavare över militärhäkte eller föreståndare för anstalt. I förslaget stadgas nu, att om den, som frigivits eller utskrivits från annan anstalt än vårdanstalt för förminskat tillräkneliga förbrytare, under vistelsen å anstalten av dess läkare funnits lida av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan rubbning av själsverksamheten, upplysning därom skall meddelas i anteckningen eller uppgiften. Förslaget har tillkommit i syfte att öka domstolarnas möjlighet att vid rannsaking med tilltalade personer komma bristande tillräknelighet på spåren. Då redan den omständigheten, att tilltalad varit intagen å vårdanstalt för förminskat tillräkneliga förbrytare, innefattar anledning att misstänka förminskad tillräknelighet jämväl vid ny lagföring, är undantag från skyldigheten att lämna berörda upplysning stadgad beträffande person, som varit intagen å sådan anstalt.

Den ifrågavarande ändringen i straffregisterlagen har föreslagits av 1926 års sinnessjuksakkunniga i deras den 2 juni 1927 avgivna betänkande med förslag till lag om sinnessjuka m. m. Med hänsyn till vikten av att den från och med innevarande års början gällande lagen om förvaring av förminskat tillräkneliga förbrytare så snart ske kan fullt ut tillämpas å de brottslingskategorier, som avses i lagen, har ändringen i straffregisterlagen ansetts böra genomföras oberoende av den vidare behandlingen av de sakkunnigas förslag i övrigt.

Utskottet.

Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får fördenskull hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 april 1928.

På första lagutskottets vägnar:

A. AKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerman, Klefbeck, Schlyter, Anderson i Hägelåkra, Svensson i Eskhult, John O. Karlsson, Jonsson i Lycksele och Bissmark*;

från andra kammaren: herrar af Ekenstam*, Lindley, Jansson i Edsbäcken, Johansson i Brånalt, Carlson i Mölndal*, Pettersson i Köping och Christenson i Södertälje.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.